

சர்வ வேத சாரமான ஸ்ரீபகவத்கீதை முதலிய சாஸ்திரங்கள் கூறும் உபதேச சுருக்கக் கருத்துரையான

சர்வ துக்க மூறும் காரண வரிசையும் சர்வ துக்க மறும் காரண வரிசையும்.

(ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கராசாரியர்)

இயற்றியவர் :

மகா. கோவிந்த சுவாமிகள்

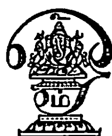
கோவிலூர் மரபு

வெளியீடு:

ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணிய

சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகள் மடாலயம்

ஏகாம்பர குப்பம் பேட்டை சித்தூர் மாவட்டம் (A. P.)

சர்வ வேத சாரமான ஸ்ரீபகவத்கீதை முதலிய சாஸ்திரங்கள் கூறும் உபதேச சுருக்கக் கருத்துரையான

சர்வ துக்க மூறும் காரண வரிசையும்
சர்வ துக்க மறும் காரண வரிசையும்.

(ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கராசாரியர்)

இயற்றியவர் :

மகா. கோவிந்த சுவாமிகள்

கோவிலூர் மரபு

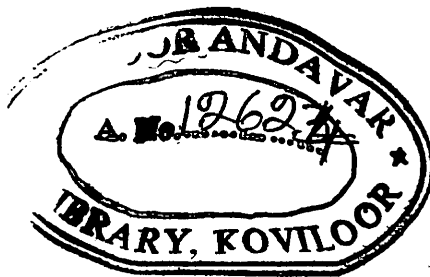
வெளியீடு:

ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணிய
சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகள் மடாலயம்

ஏகாம்பர குப்பம் பேட்டை சித்தூர் மாவட்டம் (A. P.)

முதற் பதிப்பு]   1—11—1981   [பதிப்பு உரிமையுடையது.

முதற் பதிப்பு 1—11—1981
ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணிய
சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகள்
மடாலய வெளியீடு – 2,
ஏகாம்பர குப்பம் பேட்டை
புத்தூர் வட்டம்
சித்தூர் மாவட்டம் (ஆந்திரா பிரதேசம்)
PIN–517 592 (A-P).

விலை ரூ. 3–00

ஜோதி பிரிண்டர்ஸ், திருச்சி-2 போன்: 25416.

10-1

முகவுரை

சகல சீவர்களும் விரும்புவது துக்கநிவிர்த்தியும் சுகப் பிராப்தியுமே யாகும் என்பது யாவரும் உணர்ந்த விஷயமேயாகும்.

இத்தகைய நிலையையே மோக்ஷம் அதாவது பேரின்ப வீடு என்று அறிவிற் சிறந்த ஆன்றோர்கள் கூறியிருக்கின்றனர்.

புருஷர்களால் (சீவர்களால்) அர்த்திக்க (விரும்ப)ப் படுவதால் புருஷார்த்தம் என்னும் பெயரால் வழங்கப்படுகின்ற அறம், பொருள், இன்பம், பேரின்ப வீடு என்னும் நான்கு பயன்களுள் ''பேரின்ப வீடு'' மரணாதி துக்கங்களின்றிய நித்தியமாயும், நிரதிசயமாயும் (தன்னின் மிக்கது ஒன்று இல்லாததாயும்) உள்ள சுகரூபம் ஆதலால் சிறந்த பயனாக உள்ளது. ஆதலால் ''பேரின்ப வீடு'' முக்கிய புருஷார்த்தம் என்றும், மற்ற அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்றும் மரணாதி துக்கங்களுடன் கூடியதாதலால், கௌண (முக்கியமல்லாத) புருஷார்த் தங்கள் என்றும் சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ளன.

புருஷன் என்பதற்குப் பொருள், பரமாத்மாவாகிய பிரம்மம், ஈசுவரன், ஆத்மா, சீவன், ஆண்மகன், மனிதன் முதலியவைகளாம்.

இவ்வாறு புருஷன் என்பதற்குப் பல பொருள்கள் உள்ளன வாயினும், சொல்லும் இடத்தை முன்னிட்டுப் பொருள் கொள்ளும் முறையில், இங்கு கூறும் ''புருஷார்த்தம்'' என்னும் பிரசங்கத்தில் (சொன் முறையில்), புருஷர்கள் என்பதற்குப் பொருள், ஆண்கள் பெண்கள் முதலிய சீவர்களாம்.

இங்கு கூறிய நால்வகைப் புருஷார்த்தங்களைக் குறித்து ஸ்ரீ சாந்த லிங்க சுவாமிகள் தாம் இயற்றிய ''அவிரோத வுந்தியார்'' என்னும் நூலின் 4ஆம் கவியில் கூறியுள்ள விஷயங்கள் வருமாறு.

[அவதாரிகை (முன்னுரை) — இந்நூலில் வீட்டுநெறி கூறுவான் தொடங்கி முதற்கண் அவ்வீட்டினது சிறப்புக் கூறுகின்றார்.]

கவி 4. அறம்பொருள் இன்பம்வீ(டு) ஆயவோர் நான்கில்
சிறந்தபயன் வீடென்(று) உந்தீபற
தேரின்வீ டேஎலாம் உந்தீபற.

(இதன் பொருள்) தருமம், அருத்தம், காமம், மோக்ஷம் என்று அறிவுடையோர் அடையும் பயன்களாய் எல்லா நூல்களாலும் சொல்லப் படும் அவையாகிய நான்கனுள்ளும், வீடு நிரதிசயம் (தன்னின்

மிக்கது ஒன்று இல்லாதது) ஆதலால் சிறந்த பயனே உடையது. அஃது அன்றியும் தருமாதிகளுக்கு உள்ள இலக்கணங்களும் அவ்வீட்டிற்கே உளவாகலின் மாசறத் தேருங்காலே, அந்நால்வகைப் பயன்களும் அவ் வீடேயாகும். (என்றவாறு). (உந்தீபற என்பது ஓர் விளையாட்டு).

இவ்வாறு ''தருமாதிகளுக்கு உள்ள இலக்கணங்களும் அவ் வீட்டிற்கே உளவாகலின் மாசறத் தேருங்காலே, அந்நால்வகைப் பயன் களும் அவ்வீடேயாகும்'' என்று கூறியிருப்பது எவ்வாறு பொருந்தும், என்பதுபற்றிய சிறந்த அறிவுரைகளேப் பின் கவிகளில் கூறியுள்ளார். அவற்றை அந்நூலில் காண்க.

இவ்வாருன சிறப்பினேயுடைய சர்வ புருஷார்த்த வடிவமான, சர்வ துக்க நிவிர்த்தி, பரமானந்தப் பிராப்தியாகிய மோக்ஷம் என்னும் பேரின்ப வீடு அடைதற்குச் சாதனமாக அறியத்தக்க, சர்வ துக்கமுறும் காரண வரிசையும், சர்வ துக்க மறும் காரண வரிசையும், வேத உபநிஷதங்கள், பிரம்ம சூத்திரம், ஸ்ரீ பகவத் கீதை, விவேக சூடாமணி, பஞ்சதசி, ஜீவன் முக்தி விவேகம், ரிபுகீதை, ஞானவாசிட்டம், கைவல்லிய நவநீதம் முதலிய நூல்களில் மிகவும் விரிவாகக் கூறப் பட்டுள்ளன.

அவற்றை மிகவும் சுருக்கமாகத் தொகுத்துத் தரவேண்டும் என்று சில அன்பர்கள் விரும்பியதற்கு இணங்க, சர்வ துக்கமுறும் காரண வரிசையை ஒரு கவியிலும், சர்வ துக்கமறும் காரண வரிசையை ஒரு கவியிலும் சுருக்கியமைத்து, அவற்றிற்குரிய பொருள்களேயும் அமைத்துக் கூறப்படுவதுடன், இந்த இரண்டு கவிகளிலும் கூறப்படும், அகங்காரக் கிரந்தியாகிய அந்நியோந்நிய அத்தியாசத்தின் விசார விளக்கம் வசனமாகவும், கவியும் உரையுமாகவும்,

தன்னேத்தான் காணும் விசாரமாகிய மகா வாக்கிய விசார விளக்கம் கவியும் உரையுமாகவும் கூறப்படுகின்றன.

இங்ஙனம்,
கோவிலூர் மரபு
மகா. கோவிந்தசுவாமி,
தலேவர்,
ஸ்ரீ சிவசுப்பிரமணிய
சிவானந்த யதீந்திர சுவாமிகள் மடாலயம்,
ஏகாம்பர குப்பம்பேட்டை.

சித்தூர் மாவட்டம்
(ஆந்திரா பிரதேசம்)
1—11—1981.

|0-1

உ

சர்வ வேதசாரமான ஸ்ரீபகவத்கீதை முதலிய சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்ற உபதேச சுருக்கக் கருத்துரையான

சர்வ துக்கமுறும் காரண வரிசையும்;
சர்வ துக்கமறும் காரண வரிசையும்,

மங்கலம்

ஸ்ரீ கணபதி துதி.

சீர்மிகும் சீவர் துயருறும் வரிசை
திகழ்ந்திடும் துயரறும் வரிசை

பேர்மிகும் பகவத் கீதையா தியநூல்
பிறங்குமா றுரைப்பதன் கருத்தை

நேர்மிகும் முறையில் விளங்குமா றுரைக்க
நிகிலதே வுருவமாம் இறைவன்

தார்மிகும் முதன்மைக் கணபதி மலர்த்தாள்
சந்ததம் துணையுறப் போற்றி.

ஸ்ரீ குரு துதி,

(ஸ்ரீ ஜகத்குரு சங்கராசார்ய சுவாமிகள் அருளிய தசகாரிய மகா வாக்கியம் என்னும் சமஸ்கிருத நூலைத் தமிழில் கவிகளாக மொழிபெயர்த் தருளிய, ஸ்ரீதெய்வநாயக சுவாமிகள் அருளிய கவி.)

எண்சீர் ஆசிரிய விருத்தம்

இருவிழிகள் உலகறிந்தும் தனையறியா ததுபோல்
இயானறியும் பொருளலதிங் கெனையறியா மையினால்

கருவிடைபுக் கின்பதுன்பக் கடலிடையே சுழன்று
கண்கலக்கப் படுவேனைக் கருணைவிழி யதனால்

அருவினைகள் அறநோக்கி ஆணவமே போக்கி
அகமகமென் றிருந்தவெலாம் அறிவுகொடே நீக்கிப்

பருவமதிற் பதந்தாக்கிக் கற்பனைகள் இயாவும்
பாழாக்கித் தானுக்கும் பரகுருவைப் பணிவாம்.

நூல்

[அவதாரிகை (முன்னுரை) - சர்வ வேதசாரமான ஸ்ரீபகவத்கீதை முதலிய சாஸ்திரங்களில் கூறப்பட்டுள்ள சகல துக்கங்களும் உண்டாகும் காரண வரிசையும், சகல துக்கங்களும் நீங்கும் காரண வரிசையும் மிகவும் சுருக்கக் கருத்துரையாகக் கவி இரண்டில் கூறுதல்.]

சர்வ துக்கம் உறும் காரண வரிசை கூறுதல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

1. நிகழெலாத் துயர்கள் நேரக் காரணம் அவாப்பேய் நேர்தல்
திகழவாப் பகைப்பேய் சேரக் காரணம் அகக்கி ரந்தி
அகங்கரக் கிரந்தி யாரக் காரணம் அவித்தை யார்தல்
வகைமிகும் அவித்தை வாழக் காரணம் தனைக்கா ணாமை.

(இதன் பொருள்)

நிகழ் எலாத் துயர்கள் — சம்பவிக்கின்ற மரணம், பயம், கவலை முதலிய எல்லாவிதமான துன்பங்களும்,

நேரக் காரணம் — பொருந்துவதற்குக் காரணம் (ஏது),

அவாப் பேய் நேர்தல் — (சாஸ்திரங்களில் நிஷேதிக்கப்பட்ட அதாவது விலக்கப்பட்ட, எனக்கு இதுவேண்டும் என்னும் விருப்பமாகிய உருவமுடைய) காமமாகிய * பேய் பொருந்துவதாம்.

திகழ் அவாப் பகைப் பேய் — விளங்கும் காம சத்துருவாகிய பேய் ஆனது,

சேரக் காரணம் — சேர்வதற்குக் காரணம்

* பேயானது, சீவனைப் பற்றி மறைந்திருந்து மயக்கிப் பல துன்பங்களை உண்டாக்குவது போல, காமமாகிய ஆசையானது, சீவனைப் பற்றி மறைந்திருந்து மயக்கிப் பல துன்பங்களை உண்டாக்குவதால், காமமாகிய ஆசையைப் பேய் என உருவகம் செய்து ஆன்றோர் நூல்களில் கூறியுள்ளனர்.

இதற்கு உதாரணம்: ஸ்ரீ தாயுமான சுவாமிகள் பாடல். சின்மயானந்த குரு — 3ஆம் கவி.

(தலைப்பு) : ஔவிய மிருக்க + " ஆசாபிசாசம் முதலாம் வெவ்விய குணம் " என்பதுவும், இதுபோன்ற பிறவும் ஆம்.

அகக் கிரந்தி — ** அகங்காரக் கிரந்தி பொருந்துவதாம் (நான் என அபிமானஞ் செய்வதின் பொய்ப் பொருளான அறிபடும் அகங்காரத்தையும், நான் என அபிமானஞ் செய்வதின் மெய்ப்பொருளான சாட்சி அறிவாகிய ஆன்மாவையும், அஞ்ஞான காரணத்திஞலான அத்தியாரோபமாகிய அந்நியோந்நிய அத்தியாசத்திஞல் அதாவது ஒன்றுக்கு ஒன்று கற்பனையிஞல், ஒருமைப்பாடாக நான் என்று அபிமானஞ் செய்வதான முடிச்சு பொருந்துவதாம்).

அகங்கரக் கிரந்தி — அகங்கார முடிச்சானது,

ஆரக் காரணம் — பொருந்துவதற்குக் காரணம்,

அவித்தை ஆர்தல் — (சீவஞகிய தான், தனது உண்மை உருவமான ஆத்மப் பிரம்ம சொரூபத்தை அறியாமையாகிய) மூல அஞ்ஞானம் பொருந்தியிருத்தலாம்.

வகைமிகும் அவித்தை — (நா நா அதாவது பல சீவர்களின் காரண சரீரங்களான) பிரிவுகள் மிகுதியாகி விளங்கும் மூல அஞ்ஞானமானது,

வாழக் காரணம் — சீவித்திருப்பதற்குக் காரணம்,

தனைக் காணுமை — (சீவஞகிய தான்) தனது உண்மை உருவமான, சீவ ஈசுர ஐக்கிய சொரூபத்தை அதாவது ஆத்மப் பிரம்ம ஐக்கிய சொரூபத்தை, இடைவிடா †மகா வாக்கிய விசாரத்தால், சந்தேக விபரீதங்களின்றித் திட அபரோக்ஷமாக அறிவதாகிய ஞானம் உருமையாம்.

சர்வ துக்கம் அறும் காரண வரிசை கூறுதல்

அறுசீர் ஆசிரிய விருத்தம்

2. நிகழெலாத் துயர்கள் நீங்கக் காரணம் அவாப்பேய் நீங்கல்
திகழவாப் பகைப்பேய் தீரக் காரணம் கிரந்தி நீங்கல்
அகங்கரக் கிரந்தி ஆனிக் காரணம் அவித்தை நீங்கல்
வகைமிகும் அவித்தை மாளக் காரணம் தனைத்தான் காணல்.

** அகங்காரக் கிரந்தியாகிய அந்நியோந்நிய அத்தியாசத்தின் விரிவான விளக்கம் இந்நூலின் 10 ஆம் பக்கம் முதல் கூறப்பட்டுள்ளது.

† மகா வாக்கிய விசாரம் இந்நூலின் 18-ஆம் பக்கம் முதல் கூறப்பட்டுள்ளது.

(இதன் பொருள்)

நிகழ் எலாத்
துயர்கள் — சம்பவிக்கின்ற மரணம், பயம், கவலை முதலிய எல்லாவிதமான துன்பங்களும்,

நீங்கக் காரணம் — ஒழிவதற்குக் காரணம்,

அவாப்பேய் நீங்கல் — (சாஸ்திரங்களில் நிஷேதிக்கப்பட்ட அதாவது விலக்கப்பட்ட, எனக்கு இது வேண்டும் என்னும் விருப்பமாகிய உருவமுடைய) காமமாகிய பேய் ஒழிவதாம்.

திகழ் அவாப்பகைப்
பேய் — விளங்கும் காமசத்துருவாகிய பேய் ஆனது,

தீரக் காரணம் — ஒழிவதற்குக் காரணம்,

கிரந்தி நீங்கல் — அகங்காரக் கிரந்தி (அகங்கார ஆன்ம அந்நியோந்நிய அத்தியாசமாகிய அத்தியாரோப முடிச்சு) அபவாதமாய் ஒழிவதாம்.

அகங்கரக் கிரந்தி — அகங்கார முடிச்சானது,

ஆணிக் காரணம் — ஒழிவதற்குக் காரணம்,

அவித்தை நீங்கல் — (சீவனுகியதான், தனது உண்மை உருவமான ஆத்மப்பிரம்ம சொரூபத்தை அறியாமையாகிய) மூல அஞ்ஞானம் ஒழிவதாம்.

வகைமிகும் அவித்தை—(நாநா அதாவது பல சீவர்களின் காரண சரீரங்களான) பிரிவுகள் மிகுதியாகி விளங்கும் மூல அஞ்ஞானமானது,

மாளக் காரணம் — ஒழிவதற்குக் காரணம்,

தான் தனைக் காணல்— சீவனாகிய தான் தனது உண்மை உருவமான, சீவ ஈசுர ஐக்கிய சொரூபத்தை அதாவது ஆத்மப்பிரம்ம ஐக்கிய சொரூபத்தை, * இடைவிடா மகாவாக்கிய விசாரத்தால், சந்தேக விபரீதங்களின்றித் திட அபரோக்ஷமாக அறிவதாகிய ஞானம் உறுவதாம்.

இவ்வாறான திட அபரோக்ஷ ஞானம் உறுவதால், மூல அஞ்ஞானம், அகங்காரக் கிரந்தி, காமம் ஆகிய சர்வதுக்க காரணங்கள் அக்கணமே ஒழிவனவாதலால், இக்கார்ணங்களின் காரியமான சர்வதுக்க நிவிர்த்தி அக்கணமே உண்டாவதாம்; அதாவது சர்வதுக்க நிவிர்த்தி பரமானந்தப் பிராப்தியாகிய மோக்ஷ வடிவ பேரின்ப வீடு அக்கணமே உண்டாவதாம். என்பது பொருளாம்.

முற்றிற்று.

---

* இடைவிடா மகாவாக்கிய விசாரத்தால், சந்தேக விபரீதங்களிறுறித் திட அபரோக்ஷமாக அறிவதாகிய ஞானம் உறும் விபரமான விஷயங்கள், சர்வ வேதாந்தசாரமாயும், சாதனம் முதல் சாத்தியம் ஆன மோக்ஷபரியந்தம் வரிசைக்கிரமமாக அமைத்துக் கூறுவதாயும் உள்ள, கைவல்லிய நவநீதம், ஸ்ரீபொன்னம்பல சுவாமிகள் உரை நூலிலும், இதுபோன்ற பிறநூல்களிலும் காணலாம்.

மற்றும் திருவாரூர், மடப்புரம், ஸ்ரீ குரு தக்ஷிணாமூர்த்தி சுவாமிகளின் மடாலய வெளியீடான, ''நாநா சீவ வாதக் கட்டளை, மூலமும் வியாக்கியானமும்'' என்னும் நூலில், கைவல்லிய நவநீதம் முதலிய அநேக நூல்களின் சிறந்த பொருள்களைத் திரட்டி வினா விடைகளாகக் கூறப்பட்டுள்ளன. அதிலும் மேற்கூறிய விஷயங்களை அறியலாம்.

7-ஆம் பக்கத்தின் அடியில் குறிப்பிடப்பட்ட

அகங்காரக் கிரந்தியாகிய அந்நியோந்நிய அத் தியாசத்தின் விளக்கம் வருமாறு

(வசன வினு–விடை)

அகங்காரக் கிரந்தி = நான் என்னும் அகங்காரத்திற்கும், ஆத்மாவிற்கும் ஆன அந்நியோந்நிய அத்தியாசமாகிய முடிச்சு. (கிரந்தி = முடிச்சு)

இந்த அந்நியோந்நிய அத்தியாசமானது, அகங்காரக் கிரந்தி என்றும், இருதயக் கிரந்தி என்றும், தாதான்மிய அத்தியாசம் என்றும், விபரீதப் பிராந்தி என்றும், சம்சார பந்தம் என்றும் கூறப்படும்.

இந்த அந்நியோந்நிய அத்தியாசத்தின் விளக்கம், ''விசார சந்திரோதயம் 6-ஆம் கலே, பிரபஞ்சமித்தியா வர்ணனத்தில்'' கூறப்பட்டுள்ளதை மேலும் சிறிது விளக்கத்துடன் கூறுதல் வருமாறு.

வினு–விடை வரிசை

137. வினு: அகங்காராதி அநாத்மாக்களையும், ஆத்மாவையும் அறிவதில் விசேஷ உபயோகம் உள்ள அத்தியாசம் எது?

விடை: அந்நியோந்நிய அத்தியாசமாம்.

138. வினு: அந்நியோந்நிய அத்தியாசம் என்பது யாது?

விடை: பரஸ்பரத்தில் பரஸ்பரத்தின் (ஒன்றில் ஒன்றன்) அத்தியாசத்திற்கு அந்நியோந்நிய அத்தியாசம் என்று பெயர்.

139. வினு: ஆத்ம, அகங்காராதி அநாத்மாக்களுக்குப் பரஸ்பரம் (ஒன்றிற்கு ஒன்று) எப்படி அத்தியாசம் உண்டாகிறது?

விடை: (1) சத்து, (2) சித்து, (3) ஆநந்தம், (4) அத்வைத தத்துவம் என்னும் இந்நான்கு விசேஷணங்களும் ஆத்மாவினுடையனவாம்.

(1) அசத்து, (2) ஜடம், (3) துக்கம், (4) துவைத சகிதத்துவம் (துவைதத்தோடு கூடிய தன்மை) என்னும் இந்நான்கு விசேஷணங்களும் அகங்காராதி அநாத்மாக்களினுடையனவாம்.

(இனிவரும் ''அ'' என்பதன் பின்உள்ள எண்கள், அகங்காராதி அநாத்மாக்களின் விசேஷணங்களாகிய லக்ஷணங்களின் வரிசை எண்கள் எனவும்; '' ஆ '' என்பதன் பின்உள்ள எண்கள், ஆத்மாவின் விசேஷணங்களாகிய லக்ஷணங்களின் வரிசை எண்கள் எனவும் கொள்க).

அவற்றுள்,

அகங்காராதி அநாத்மாக்களின் (அ. 3) துக்கம், (அ. 4) துவைத சகிதத்துவம் என்னும் இவ்விரண்டு விசேஷணங்களும், ஆத்மாவின் (ஆ. 3) ஆனந்தத்திலும், (ஆ. 4) அத்வைதத் தன்மையிலும், சொரூபமாக அத்தியஸ்தமாய், அந்த (ஆ. 3) ஆநந்தத்தையும், (ஆ. 4) அத்வைதத்துவத்தையும் மறைக்கின்றன.

அதனுல் ஆத்மாவில்,

(1) ''நான் (ஆ. 3) ஆனந்த ரூபனுயும், (ஆ. 4) அத்வைத ரூபனுயும் இருக்கிறேன்'' என்னும் (யதார்த்த = உண்மை) ஞானம் உண்டாகாமல்,

(2) ''நான் (அ. 3) துக்கியாயும், (அ. 4) துவைதமாயும், அதாவது ஈசுவராதிகளினும் வேருயும் இருக்கிறேன்'' என்னும் (அயதார்த்த = உண்மையின்றிய கற்பனை) ஞானம் உண்டாகிறது.

ஆத்மாவின் (ஆ. 1) சத்து, (ஆ. 2) சித்து என்னும் இரண்டு விசேஷணங்ளும், அகங்காராதி அநாத்மாக்களின் (அ. 1) அசத்துவத்திலும், (அ. 2) ஜடத்துவத்திலும் சம்சர்க்க (சம்பந்த) வாயிலாக அத்தியஸ்தமாய் அந்த (அ. 1) அசத்துவத்தையும், (அ. 2) ஜடத்துவத்தையும் மறைக்கின்றன.

அதனுல் அகங்காராதி அநாத்மாக்களில்,

(1) '' (அ. 1) அசத்தாயும் (இல்லாததாயும்), (அ. 2) ஜடரூபமாயும் (விளங்காததாயும்) இருக்கிறது'' என்னும் (யதார்த்த = உண்மை) ஞானம் உண்டாகாமல்

(2) '' (ஆ. 1) இருக்கிறது, (ஆ. 2) விளங்குகிறது'' என்னும் (அயதார்த்த = உண்மையின்றிய கற்பனை) ஞானம் உண்டாகிறது.

இவ்வாறு ஆத்மாவிற்கும், அகங்காராதி அநாத்மாக்களுக்கும் (அந்நமயாதி பஞ்சகோசங்களுக்கும்), பரஸ்பரம் (ஒன்றிற்கு ஒன்று அதாவது அந்நியோந்நியம்) அத்தியாசம் இருக்கின்றது.

இந்த அந்நியோந்நிய அத்தியாசத்தினுல் காமம், பயம், மரணம், பிறப்பு முதலிய சர்வ துக்கங்களும் தோற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆதலால் காமம், பயம், மரணம், பிறப்பு முதலிய சர்வதுக்க நிவிர்த்தி பரமானந்தப் பிராப்தி வடிவ மோக்ஷமாகிய பேரின்ப வீட்டை விரும்பும் முமுட்சுக்கள், ஆன்மாவையும், அகங்காராதிகளையும் (அந்நமயாதி களையும்) விவேகித்தலாகிய (வேறு பிரித்து அறிதலாகிய) அந்நியோந் நிய அத்தியாச விசார வடிவமான, ''அகம் பிரம்ம அஸ்மி = நான் பிரம்மமாய் இருக்கிறேன்'' என்னும் அநுபூதி மகாவாக்கிய விசாரம் செய்து, ஆன்மப்பிரம்ம ஐக்கிய ஞானம் திட அபரோக்ஷமாக அடைந்து, இவ்வந்நியோந்நிய அத்தியாச வடிவமான பந்தத்தின் நிவிர்த்தியாகிய மோக்ஷமென்னும் பேரின்ப வீடு அடையவேண்டியதாம்.

முன்பு வசன வினா விடையில் கூறப்பட்ட
அகங்காரக்கிரந்தி (முடிச்சு) ஆகிய அந்நியோந்நிய அத்தியாசத்தின்
விளக்கமாகிய விசாரமானது

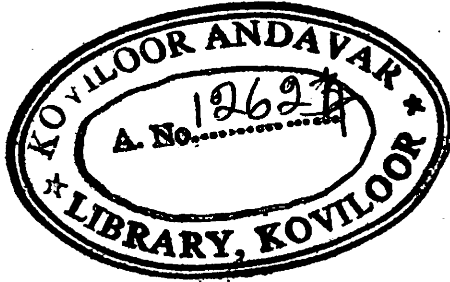
இங்கு கவியில் கூறப்பட்டு அக்கவியின் உரையும் கூறப்படுகிறது.

(இதிலுள்ள ஆங்கில எழுத்து அடிக்குறிப்புக்கு ஆனதாம்)

இருபத்தெண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அக(ஆ)தியை	ஆன்மா அந்யோந்ய (அ)த்	வினைப்பிரித்(து) யாசவி	அறியும் சாரம்
அமைசத்து	சித்து(ஆ) ஆன நான்(கு)	னந்த(அ)த்து ஆன்மலக்	வைதம் கணங்கள்
அசத்(து) ஒடு	சடமும் ஆனநான்(கு)	துக்கமும் அக(ஆ)திலக்	துவைதம் கணங்கள்
ஆமிவற்(று)	அக(ஆ)தி ஆன இவ்	உறுதுக்கம் விரண்டும் ஆன்	துவைதம் மாவின்
அகண்டித(ஆ)	னந்தம் அதிலும் சொ	அதிலும் அத் ரூபம(து)	வைதம் ஆக
அத்யஸ்தம்	ஆகி அதனினல்	அவற்றைம ஆன்ம சொ	றைக்கும் ரூபம்
அதனில் நான்	ஆன்ம(ஆ) ஆம் எனும்	னந்தன் அத் உண்மையாம்	வைதன் ஞானம்
அன்றி நான்	துக்கி அத்யாச	துவைதன்ஆம் ஞானம்ஆ	என்னும் கிறது
அகிலமாம்	ஆன்ம ஆன இவ்	சத்(து) ஒடு விரண்டும் அ	சித்து க(ஆ)தி
அசத்திலும்	சடத்தும் ஆக அத்தி	சம்பந்த யஸ்தம(து)	வாயில் ஆகி

இந்த அந்நியோந்நிய அத்தியாசத்தினுல் காமம், பயம், மரணம், பிறப்பு முதலிய சர்வ துக்கங்களும் தோற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆதலால் காமம், பயம், மரணம், பிறப்பு முதலிய சர்வதுக்க நிவிர்த்தி பரமானந்தப் பிராப்தி வடிவ மோக்ஷமாகிய பேரின்ப வீட்டை விரும்பும் முமுட்சுக்கள், ஆன்மாவையும், அகங்காராதிகளையும் (அந்நமயாதிகளையும்) விவேகித்தலாகிய (வேறு பிரித்து அறிதலாகிய) அந்நியோந்நிய அத்தியாச விசார வடிவமான, '' அகம் பிரம்ம அஸ்மி = நான் பிரம்மமாய் இருக்கிறேன் '' என்னும் அநுபூதி மகாவாக்கிய விசாரம் செய்து, ஆன்மப்பிரம்ம ஐக்கிய ஞானம் திட அபரோக்ஷமாக அடைந்து, இவ்வந்நியோந்நிய அத்தியாச வடிவமான பந்தத்தின் நிவிர்த்தியாகிய மோக்ஷமென்னும் பேரின்ப வீடு அடையவேண்டியதாம்.

முன்பு வசன வினு விடையில் கூறப்பட்ட
அகங்காரக்கிரந்தி (முடிச்சு) ஆகிய அந்நியோந்நிய அத்தியாசத்தின்
விளக்கமாகிய விசாரமாணது

இங்கு கவியில் கூறப்பட்டு அக்கவியின் உரையும் கூறப்படுகிறது.

(இதிலுள்ள ஆங்கில எழுத்து அடிக்குறிப்புக்கு ஆனதாம்)

இருபத்தெண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அக(ஆ)தியை	ஆன்மா	வினைப்பிரித்(து)	அறியும்
	அந்யோந்ய (அ)த்	யாசவி	சாரம்
அமைசத்து	சித்து(ஆ)	னந்த(அ)த்து	வைதம்
	ஆன நான்(கு)	ஆன்மலக்	கணங்கள்
அசத்(து) ஒடு	சடமும்	துக்கமும்	துவைதம்
	ஆனநான்(கு)	அக(ஆ)திலக்	கணங்கள்
ஆமிவற்(று)	அக(ஆ)தி	உறுதுக்கம்	துவைதம்
	ஆன இவ்	விரண்டும் ஆன்	மாவின்
அகண்டித(ஆ)	னந்தம்	அதிலும் அத்	வைதம்
	அதிலும் சொ	ரூபம(து)	ஆக
அத்யஸ்தம்	ஆகி	அவற்றைம	றைக்கும்
	அதனினல்	ஆன்ம சொ	ரூபம்
அதனில் நான்	ஆன்ம(ஆ)	னந்தன் அத்	வைதன்
	ஆம் எனும்	உண்மையாம்	ஞானம்
அன்றி நான்	துக்கி	துவைதன்ஆம்	என்னும்
	அத்யாச	ஞானம்ஆ	கிறது
அகிலமாம்	ஆன்ம	சத்(து) ஒடு	சித்து
	ஆன இவ்	விரண்டும் அ	க(ஆ)தி
அசத்திலும்	சடத்தும்	சம்பந்த	வாயில்
	ஆக அத்தி	யஸ்தம(து)	ஆகி

இந்த அந்நியோந்நிய அத்தியாசத்தினுல் காமம், பயம், மரணம், பிறப்பு முதலிய சர்வ துக்கங்களும் தோற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆதலால் காமம், பயம், மரணம், பிறப்பு முதலிய சர்வதுக்க நிவிர்த்தி பரமானந்தப் பிராப்தி வடிவ மோக்ஷமாகிய பேரின்ப வீட்டை விரும்பும் முமுட்சுக்கள், ஆன்மாவையும், அகங்காராதிகளையும் (அந்நமயாதிகளையும்) விவேகித்தலாகிய (வேறு பிரித்து அறிதலாகிய) அந்நியோந்நிய அத்தியாச விசார வடிவமான, '' அகம் பிரம்ம அஸ்மி = நான் பிரம்மமாய் இருக்கிறேன் '' என்னும் அநுபூதி மகாவாக்கிய விசாரம் செய்து, ஆன்மப்பிரம்ம ஐக்கிய ஞானம் திட அபரோக்ஷமாக அடைந்து, இவ்வந்நியோந்நிய அத்தியாச வடிவமான பந்தத்தின் நிவிர்த்தியாகிய மோக்ஷமென்னும் பேரின்ப வீடு அடையவேண்டியதாம்.

முன்பு வசன விஞ விடையில் கூறப்பட்ட
அகங்காரக்கிரந்தி (முடிச்சு) ஆகிய அந்நியோந்நிய அத்தியாசத்தின்
விளக்கமாகிய விசாரமாணது

இங்கு கவியில் கூறப்பட்டு அக்கவியின் உரையும் கூறப்படுகிறது.

(இதிலுள்ள ஆங்கில எழுத்து அடிக்குறிப்புக்கு ஆனதாம்)

இருபத்தெண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்

அக(ஆ)தியை	ஆன்மா அந்யோந்ய (அ)த்	வினைப்பிரித்(து) யாசவி	அறியும் சாரம்
அமைசத்து	சித்து(ஆ) ஆன நான்(கு)	னந்த(அ)த்து ஆன்மலக்	வைதம் கணங்கள்
அசத்(து) ஒடு	சடமும் ஆனநான்(கு)	துக்கமும் அக(ஆ)திலக்	துவைதம் கணங்கள்
ஆமிவற்(று)	அக(ஆ)தி ஆன இவ்	உறுதுக்கம் விரண்டும் ஆன்	துவைதம் மாவின்
அகண்டித(ஆ)	னந்தம் அதிலும் சொ	அதிலும் அத் ரூபம(து)	வைதம் ஆக
அத்யஸ்தம்	ஆகி அதனிஞல்	அவற்றைம ஆன்ம சொ	றைக்கும் ரூபம்
அதனில் நான்	ஆன்ம(ஆ) ஆம் எனும்	னந்தன் அத் உண்மையாம்	வைதன் ஞானம்
அன்றி நான்	துக்கி அத்யாச	துவைதன்ஆம் ஞானம்ஆ	என்னும் கிறது
அகிலமாம்	ஆன்ம ஆன இவ்	சத்(து) ஒடு விரண்டும் அ	சித்து க(ஆ)தி
அசத்திலும்	சடத்தும் ஆக அத்தி	சம்பந்த யஸ்தம(து)	வாயில் ஆகி

அவற்றைம	றைக்கும் அதில் இலை	அதனினால் விளங்கல் இல்	அக(ஆ)தி என்னும்
அறிவுறும்	உண்மை ஆர்ந்திருப்	ஞானம்வ பதுவிளங்	ராமல் குவ(து)என்
இகழும் அத்	யாச இந்த அந்	ஞானம் ஆ யோந்நிய அத்	கிறது யாசம்
இகல் அகக்	(A) கிரந்தி இரிசமு	இருதயக் சாரம் ஆம்	கிரந்தி பந்தம்
எரிவிப	ரீதப் இதனின்ஏ(து)	பிராந்திஎன் அஞ்ஞமல	னஉறும் மறப்(பு)ஆம்
இடர் எலாம்	ஆக்கும் ஏதுவால்	இதனைத்தன் ஒழிஎனும்	ஞான மறையே.

(இதன் பொருள்)

அக(ஆ)தியை ஆன்மாவினை பிரித்து அறியும் — அகங்காராதிகளையும், ஆன்மாவையும் பிரித்து அறியத் தகுந்த (அறிவதில் விசேஷ உபயோகமுள்ள),

அந்யோந்ய அத்யாச விசாரம் — அந்நியோந்நிய (ஒன்றற்கு ஒன்று) அத்தியாசத்தின் (கற்பனையின்) விசாரம் (பிரித்து அறியும் ஆராய்ச்சி) வருமாறு.

அமை சத்து, சித்து, ஆனந்த, அத்துவைதம் — இயல்பாக அமைந்த, சத்து (இருப்பு), சித்து (அறிவு), ஆனந்தம் (இன்பம்), அத்துவைதம் (இருமையற்ற ஒன்று),

ஆன நான்கு ஆன்ம லக்கணங்கள் — ஆகிய நான்கும் ஆன்மாவின் இலக்ஷணங்கள் ஆம்.

அசத்து ஒடு, சடமும், துக்கமும், துவைதம் — அசத்து (இன்மை) ஒடு, சடமும் (அறிவற்று அறியப்படுவதும்), துக்கமும் (துன்பமும்), துவைதமும் (இருமையும்),

(A) கிரந்தி, முடிச்சு, பந்தம், கட்டு என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.

ஆன நான்கு அக ஆதி லக்கணங்கள்	— ஆகிய நான்கும் அகங்காரம் முதலியவைகளின் இலக்ஷணங்கள் ஆம்.
ஆம் இவற்று	— ஆகிய இவைகளில்,
அக ஆதி உறு துக்கம் துவைதம் ஆன இவ் இரண்டும்	— அகங்காரம் முதலியவைகளில் பொருந்திய துக்கம் துவைதம் ஆகிய இந்த இரண்டு இலக்ஷணங்களும்,
ஆன்மாவின்	— (நான் என்னும் சொல்லுக்கும், மனோ விருத்திக்கும் பிறழ்ச்சியின்றிய உண்மைப் பொருளான) ஆன்மாவின்,
அகண்டித ஆனந்தம் அதிலும், அத்வைதம் அதிலும்	— கண்டிக்கப்படாத (கூறுபடாத) ஆனந்தத்திலும், அத்வைதத்திலும்,
சொரூபம் அது ஆக அத்யஸ்தம் ஆகி	— சொரூபமாக அத்தியஸ்தம் (கற்பிதம்) ஆகி,
அவற்றை மறைக்கும்	— (ஆன்மாவின் ஆனந்தம், அத்வைதம் என்னும்) அவைகளை மறைக்கின்றன.
அதனினுல் ஆன்ம சொரூபம் அதனில்	— இவ்வாறு மறைக்கும் காரணத்தினுல் ஆன்ம சொரூபத்தில்,
நான் ஆன்ம ஆனந்தன் அத்வைதன் ஆம் எனும்	— நான் ஆன்மாவின் ஆனந்த ரூபனுயும், அத்வைத ரூபனுயும் இருக்கிறேன் என்னும்,
உண்மை ஆம் ஞானம் அன்றி	— உண்மையாகிய (யதார்த்தமாகிய) ஞானம் உண்டாதல் இல்லாமல்,
நான் துக்கி துவைதன் ஆம் என்னும்	— நான் துக்கியாயும், துவைதனுயும் (ஈசுவராதிகளினும் வேருனவனுயும்) இருக்கிறேன் என்னும்,
அத்யாச ஞானம் ஆகிறது	— அத்தியாசம் (கற்பனை) ஆகிய ஞானம் உண்டாகிறது.
அகிலம் ஆம் ஆன்ம சத்து ஒடு சித்து ஆன இவ் இரண்டும்	— எல்லாம் ஆம் ஆன்மாவின் சத்து, சித்து ஆகிய இந்த இரண்டு இலக்ஷணங்களும்,

அக ஆதி	— அகங்காரம் முதலியவைகளின்,
அசத்திலும், சடத்தும்	— அசத்திலும், சடத்திலும்,
சம்பந்த வாயில் ஆக அத்தியஸ்தம் அது ஆகி	— சம்சர்க்க வாயிலாக அத்தியஸ்தம் (கற்பிதம்) ஆகி,
அவற்றை மறைக்கும்	— (அகங்காரம் முதலியவைகளின் அசத்து, சடம் என்னும்) அவைகளை மறைக்கின்றன.
அதனினுல் அக ஆதி அதில்	— இவ்வாறு மறைக்கும் காரணத்தினுல், அகங்காரம் முதலியவைகளில்,
இலே, விளங்கல் இல் என்னும்	— (இவைகள்) இல்லே, விளங்கவில்லே என்னும்,
அறிவு உறும் உண்மை ஞானம் வராமல்	— அறிவு உறத் தகுந்த உண்மையாகிய (யதார்த்தமாகிய) ஞானம் உண்டாகாமல்,
ஆர்ந்து இருப்பது விளங்குவது என்	— (இவைகள்) பொருந்தி இருக்கின்றன, விளங்குகின்றன என்னும்,
இகழும் அத்யாச ஞானம் ஆகிறது	— (ஆன்ருேர் = அறிவுடையோர்) இகழ்ச்சி செய்யும் அத்தியாசமாகிய (கற்பனேயாகிய) ஞானம் உண்டாகிறது.
இந்த அந்யோந்நிய அத்யாசம்	— இவ்வாறு கூறப்பட்ட அகங்கார ஆன்ம அந்நியோந்நிய அத்தியாசமானது,
இகல் அகக் கிரந்தி (என்ன)	— பகை (சத்துரு) ஆகிய அகங்காரக் கிரந்தி (அகங்கார முடிச்சு) எனவும்,
இருதயக் கிரந்தி (என்ன)	— இருதயத்தில் (மனத்தில்) பொருந்திய முடிச்சு எனவும்,
இரி சமுசாரம் ஆம் பந்தம் (என்ன)	— அஞ்சத்தகுந்த சமுசாரம் (பிறப்பு இறப்பு ஆகிய சுழற்சி) உண்டாகக் காரணமாகும் பந்தம் (கட்டு) எனவும்,
எரி விபரீதப் பிராந்தி * என்ன உறும்	— வெப்பமாகிய மனத்துயரத்தை உண்டாக்கும் விபரீதப் பிராந்தி எனவும், கூறுதல் உறும் (கூறப்படும்).

* ''என்ன'' என்பது முன்னேய மூன்று இடங்களிலும் கூட்டப்பெற்றது.

இதனின் ஏது அஞ்ஞ மல மறப்பு ஆம்	— இத்தகைய அகங்காரக் கிரந்தியின் காரணம், அஞ்ஞான மலமாகிய மறதியாம்.
இடர் எலாம் ஆக்கும் இதனை	— (காமம், கவலை, பயம், பிறப்பு, இறப்பு முதலிய) துன்பங்கள் எல்லாவற்றையும் உண்டாக்கும் இந்த அஞ்ஞான மூலமான அகங்காரக் கிரந்தியை,
மறை	— வேதமானது,
தன் ஞான ஏதுவால் ஒழி எனும் (ஏ-அசை)	— தன்னை அறியும் (தனது உண்மைச் சொரூபமாகிய ஆன்மப் பிரம்ம ஐக்கிய சொரூபத்தை அறியும்) ஞானமாகிய காரணத்தால், (அஞ்ஞானத்தை ஒழித்தல் மூலமாக) ஒழிப்பாயாக என்று கூறுகின்றது.

(முற்றிற்று)

யஜுர் வேதத்தின் பிருகதாரண்ணிய உபநிடதத்தில் கூறப்பட்ட
" அகம் பிரம்ம அஸ்மி = நான் பிரம்மமாய் இருக்கிறேன் " என்னும்
அநுபூதி மகா வாக்கிய விசார சங்கிரகம் (சுருக்கம்)

(சித்து, சட விசார முறை)
(இதிலுள்ள ஆங்கில எழுத்துக்கள் அடிக்குறிப்புகட்கு ஆனவையாம்)

இருபத்தெண்சீர்க் கழிநெடிலடி ஆசிரிய விருத்தம்.

[அகம் சப்த விசாரம்]

(திருஷ்டாந்தம் = உவமானம்)

அறிபடு	கின்ற	கடம் அறி	வோனுக்(கு)
	அனியகா	ரணத்தினால்	அவனால்
ஆர்ந்திதென்	றறியப்	படுதலால்	சடமாம்
	அறிஇது	சித்ததாம்	அறிவோன்
அன்றிதன்	அனியம்	ஆனவன்	அறிவோன்
	ஆம் இந்த	முறையினைப்	போல
	(தாஷ்டாந்தம் = உவமேயம்)		
அஞ்ஞான(A)(அ)த்	யாசம்	ஆம் அகக்	(B) கிரந்தி
	ஆர்ந்தநான்	எனும் விருத்	திக்கு

அறிபடும்	(C) வியட்டி	அ(ந்)நாதியைங்	கோசம்
	அபாவமத்	யாசமில்	நான் என்(று)
ஆம் விருத்	தியினுக்(கு)	அமைதன் சோ	தியினால்
	விளங்கும் சித்	(D) சாட்சியாம்	அறிவுக்(கு)
அனியகா	ரணத்தால்	சாட்சியால்	இதிதென்(று)
	அறிபட	லாற்சடம்	இவைகள்
அறிசித்சான்	றறிவாம்	நான்அல	இவற்றின்
	அனியசான்	றறி(வு) அதே	நான் ஆம்

(A) அத்தியாசம், ஆரோபம், கற்பனை என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.

(B) கிரந்தி, முடிச்சு, பந்தம், கட்டு என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்,

(C) வியட்டி = தனி.

(D) சாட்சி அறிவு, சான்று அறிவு என்பன ஒரு பொருட் சொற்கள்.

[பிரம்ம சப்த விசாரம்]

இறுத்த இவ்	வாறே இவைசடம்	(E) சமட்டி அந் சித் பிர	நாதி மம்(அ)ல
இவற்றன்ய	சான்ரும்	அறி(வு) அதே	பிரமம்

[அஸ்மி சப்த அர்த்த ஐக்கிய சிந்தனம்]

(திருஷ்டாந்தம்)

	இனக்கட	மாவான் ஏ	கம்போல்

(தார்ஷ்டாந்தம்)

இனவியட்டி	சான்று சான்றதாம்	நானும்ச பிரமமும்	மட்டி ஏகம்
இனையநான்	பிரமம்	பிரமமே	நான் ஆம்

(திருஷ்டாந்தம்)

	(F) இப்பிகண்	டால் வெள்ளி	அழிந்து
அறியதிட்	டான	இப்பிய	துறல்போல்

(தார்ஷ்டாந்தம்)

	அறிவுரு	நமைக்கண்டால்	காணும்
அசத்சட	துக்க யாச(அ)கக்	துவித அஞ் கிரந்திமுன்	ஞான(அ)த் அனைத்தும்
அழிந்ததிட்	டான அத்வித	சச்சிதா நமதுரு	னந்த உறலால்
அறிபடும்	சருவம்	பிரமநாம்	இத்திண்

(பலம் = பிரயோஜனம்)

	அறிவுநாள்	துன்பி(ல்)இன்	பவீ(டு)ஆம்.

(E) சமட்டி = சர்வம், அதாவது எல்லாம்.

(F) இப்பி = கிளிஞ்சில். (இப்பி வெள்ளி திருஷ்டாந்தம் கூறியதால், இதன் இனமான சாட்சியில் சொப்பனம் (கனவு) முதலிய திருஷ்டாந்தங்களும் கொள்ளலாம்).

(இதன் பொருள்)

[அகம் சப்த விசாரம்]

[திருஷ்டாந்தம் = உவமானம்]

அறிபடுகின்ற கடம்	— அறியப்படுகின்ற கடமானது,
அறிவோனுக்கு அனிய காரணத்தினுல்	— இக்கடத்தை அறிகிறவனுக்கு அன்னியமான (வேறு ஆன) காரணத்தினுல் (ஏதுவினுல்),
அவனுல் ஆர்ந்து இது என்று அறியப்படுதலால் சடம் ஆம்	— (இக்கடத்தை அறிகின்ற) அவனுல் (பிரத்தியக்ஷமாகப்) பொருந்தி இது எனும் தன்மையால் அறியப்படுதலால் சடம் ஆம்.
அறி இது சித்து அது ஆம் அறிவோன் அன்று	— அறியப்படும் (சடம் ஆன) இது, (இதை அறிகிற) சித்து ஆன அறிபவன் அன்று.
இதன் அனியம் ஆனவன் அறிவோன் ஆம்	— இக்கடத்திற்கு அன்னியம் ஆனவன் (வேறு ஆனவன்) அறிபவன் ஆவன்.
இந்த முறையினைப் போல	— இந்தக் கிரமத்தைப் போல,

(தாஷ்டாந்தம் = உவமேயம்)

அஞ்ஞான அத்யாசம் ஆம் அகக் கிரந்தி ஆர்ந்த நான் எனும் விருத்திக்கு அறிபடும்	— அஞ்ஞானத்தாலான, அந்நியோந்நிய அத்தியாசமாகிய (கற்பனையாகிய) அகங்காரக் கிரந்தியுடன் கூடிய நான் என்னும் விருத்திக்கு அறியப்படும்,
வியட்டி அந்நாதி ஐங்கோசம் அபாவம்	— வியட்டி (தனிமையான) அந்நமய கோசம் முதலிய ஐந்து கோசங்களும் (மறைப்புக்களும்) (அந்நமய கோசம், பிராணமய கோசம், மனோமய கோசம், விஞ்ஞானமய கோசம், ஆனந்தமய கோசம் என்னும் பஞ்சகோசங்களும்), (இந்தப் பஞ்சகோசங்களையும், இங்கு கூறப்படும் சித்து, சடவிசாரத்தால் இது நான் அன்று, இது நான் அன்று என இவற்றில் உள்ள நான் என்னும் அகங்காரத்தை நீக்கிய பின்பு அறியப்படும்) இப்பஞ்ச கோசங்களின் அபாவமாகிய இன்மையும் ஆகிய இவைகள் ஒவ்வொன்றும்,

அத்யாசம் இல் நான் என்று ஆம் விருத்தியினுக்கு அமை தன் சோதியினுல் விளங்கும் — அத்தியாசம் இன்றி (கற்பனை இன்றி) நான் என்று உண்டாகும் விருத்திக்கு, இயற்கையாக அமைந்த தனது சொரூபப் பிரகாசமாகிய (சுயம் பிரகாசமாகிய) அறிவினுல் விளங்குவது ஆன,

சித் சாட்சி ஆம் அறிவுக்கு அனிய காரணத்தால் — சித்து (அறிவு) வடிவ சாட்சி (நேரில் அறிவது, அதாவது மற்றென்றன் பிரகாசமாகிய அறிவை அபேக்ஷிக்காமல், தனது சுயம் பிரகாசத்தினுல் அறிவது ஆன சாட்சி) ஆகிய அறிவுக்கு அன்னியமான (வேறு ஆன) காரணத்தினுல்,

சாட்சியால் இது இது என்று அறிபடலால் சடம் — அந்தச் சாட்சி அறிவினுல் இது இது எனும் தன்மையினுல் அறியப்படுதலால் சடங்கள் ஆம்.

இவைகள் அறி சித் சான்று அறிவு ஆம் நான் அல — (இவ்வாறு சடங்கள் ஆதலால்) இவைகள் (இவைகளை) அறியும் சித்து ஆன சாட்சி அறிவு ஆகிய நான் அல்ல. ஆத்மா (நான் என்னும் சப்தத்திற்கும், மனோ விருத்திக்கும் பிறழ்ச்சியின்றிய உண்மைப் பொருள் ஆன ஆத்மா) அல்ல.

இவற்றின் அனிய சான்று அறிவு அதே நான் ஆம் — (சடங்கள் ஆன) இவைகளின், அன்னியமான சாட்சி அறிவே நான் ஆம்; ஆத்மா ஆம்.

[பிரம்ம சப்த விசாரம்]

இறுத்த இவ் வாறே — கூறிய [அகம் சப்த விசாரத்தில் வியஷ்டி (தனி) அந்நமயாதிகட்கும், சாட்சி அறிவுக்கும் கருதிய] இந்த விசார முறையைப் போல,

சமட்டி அந்ந ஆதி இவை சடம் — (சீவனுல் நான் என்று அபிமானம் செய்யப் படாமல் அறியப்படும், ஆகாசாதிப் பிரபஞ்சத்திற்கும், பிரம்மத்திற்கும் சீவனுல் செய்யப் பட்ட அந்நியோந்நிய அத்தியாசத்துடன் கூடிய பிரம்மம் என்னும் விருத்திக்கு அறியப் படும்) சமஷ்டி (சர்வம் = எல்லாம்) ஆன அந்நமயம் முதலிய பஞ்சகோசங்களும், அதாவது

(இதன் பொருள்)

[அகம் சப்த விசாரம்]

[திருஷ்டாந்தம் = உவமானம்]

அறிபடுகின்ற கடம் — அறியப்படுகின்ற கடமானது,

அறிவோனுக்கு அனிய காரணத்தினுல் — இக்கடத்தை அறிகிறவனுக்கு அன்னியமான (வேறு ஆன) காரணத்தினுல் (ஏதுவினுல்),

அவனுல் ஆர்ந்து இது என்று அறியப்படுதலால் சடம் ஆம் — (இக்கடத்தை அறிகின்ற) அவனுல் (பிரத்தியக்ஷமாகப்) பொருந்தி இது எனும் தன்மையால் அறியப்படுதலால் சடம் ஆம்.

அறி இது சித்து அது ஆம் அறிவோன் அன்று — அறியப்படும் (சடம் ஆன) இது, (இதை அறிகிற) சித்து ஆன அறிபவன் அன்று.

இதன் அனியம் ஆனவன் அறிவோன் ஆம் — இக்கடத்திற்கு அன்னியம் ஆனவன் (வேறு ஆனவன்) அறிபவன் ஆவன்.

இந்த முறையினைப் போல — இந்தக் கிரமத்தைப் போல,

(தாஷ்டாந்தம் = உவமேயம்)

அஞ்ஞான அத்யாசம் ஆம் அகக் கிரந்தி ஆர்ந்த நான் எனும் விருத்திக்கு அறிபடும் — அஞ்ஞானத்தாலான, அந்நியோந்நிய அத்தியாசமாகிய (கற்பனையாகிய) அகங்காரக் கிரந்தியுடன் கூடிய நான் என்னும் விருத்திக்கு அறியப்படும்,

வியட்டி அந்நாதி ஐங்கோசம் அபாவம் — வியட்டி (தனிமையான) அந்நமய கோசம் முதலிய ஐந்து கோசங்களும் (மறைப்புக்களும்) (அந்நமய கோசம், பிராணமய கோசம், மனோமய கோசம், விஞ்ஞானமய கோசம், ஆனந்தமய கோசம் என்னும் பஞ்சகோசங்களும்), (இந்தப் பஞ்சகோசங்களையும், இங்கு கூறப்படும் சித்து, சடவிசாரத்தால் இது நான் அன்று, இது நான் அன்று என இவற்றில் உள்ள நான் என்னும் அகங்காரத்தை நீக்கிய பின்பு அறியப்படும்) இப்பஞ்ச கோசங்களின் அபாவமாகிய இன்மையும் ஆகிய இவைகள் ஒவ்வொன்றும்,

அத்யாசம் இல் நான் என்று ஆம் விருத்தி யினுக்கு அமை தன் சோதியினல் விளங்கும்	— அத்தியாசம் இன்றி (கற்பனை இன்றி) நான் என்று உண்டாகும் விருத்திக்கு, இயற்கை யாக அமைந்த தனது சொரூபப் பிரகாச மாகிய (சுயம் பிரகாசமாகிய) அறிவினல் விளங்குவது ஆன,
சித் சாட்சி ஆம் அறிவுக்கு அனிய காரணத்தால்	— சித்து (அறிவு) வடிவ சாட்சி (நேரில் அறி வது, அதாவது மற்ருென்றன் பிரகாசமாகிய அறிவை அபேக்ஷிக்காமல், தனது சுயம் பிரகாசத்தினல் அறிவது ஆன சாட்சி) ஆகிய அறிவுக்கு அன்னியமான (வேறு ஆன) காரணத்தினல்,
சாட்சியால் இது இது என்று அறிபடலால் சடம்	— அந்தச் சாட்சி அறிவினல் இது இது எனும் தன்மையினல் அறியப்படுதலால் சடங்கள் ஆம்.
இவைகள் அறி சித் சான்று அறிவு ஆம் நான் அல	— (இவ்வாறு சடங்கள் ஆதலால்) இவைகள் (இவைகளை) அறியும் சித்து ஆன சாட்சி அறிவு ஆகிய நான் அல்ல. ஆத்மா (நான் என்னும் சப்தத்திற்கும், மனே விருத்திக்கும் பிறழ்ச்சியின்றிய உண்மைப் பொருள் ஆன ஆத்மா) அல்ல.
இவற்றின் அனிய சான்று அறிவு அதே நான் ஆம்	— (சடங்கள் ஆன) இவைகளின், அன்னியமான சாட்சி அறிவே நான் ஆம்; ஆத்மா ஆம்.

[பிரம்ம சப்த விசாரம்]

இறுத்த இவ் வாறே	— கூறிய [அகம் சப்த விசாரத்தில் வியஷ்டி (தனி) அந்நமயாதிகட்கும், சாட்சி அறிவுக் கும் கருதிய] இந்த விசார முறையைப் போல,
சமட்டி அந்ந ஆதி இவை சடம்	— (சீவனல் நான் என்று அபிமானம் செய்யப் படாமல் அறியப்படும், ஆகாசாதிப் பிரபஞ்சத் திற்கும், பிரம்மத்திற்கும் சீவனல் செய்யப் பட்ட அந்நியோந்நிய அத்தியாசத்துடன் கூடிய பிரம்மம் என்னும் விருத்திக்கு அறியப் படும்) சமஷ்டி (சர்வம் = எல்லாம்) ஆன அந்ந மயம் முதலிய பஞ்சகோசங்களும், அதாவது

ஈசுவரனை மறைக்காமல், சீவனை மாத்திரம் பிரம்மத்தை அறியக்கூடாமல் மறைப்பதாகிய சமஷ்டி பஞ்சகோசங்களும், இவற்றின் அபாவம் ஆன இன்மையும் ஆகிய இவைகள் சடங்கள் ஆம்.

சித் பிரமம் அல — (இவ்வாறு சடங்கள் ஆதலால் இவைகள், இவைகளைச் சுயம் பிரகாசத்தினால் அறிவ தாகிய சர்வ சாட்சி அறிவு ஆன) சித்து ரூபப் பிரம்மம் அல்ல.

இவற்று அன்ய சான்று ஆம் அறிவு அதே பிரமம் — இவைகட்கு அன்னியமான (வேறு ஆன) சர்வ சாட்சியாகிய பேரறிவே பிரம்மம் ஆம். (பிரம்மம் என்னும் சப்தத்திற்கும், மனோ விருத்திக்கும், பிறழ்ச்சி யின்றிய உண்மைப் பொருள் ஆன பிரம்மம் ஆம்).

[அஸ்மி சப்த அர்த்த ஐக்கிய சிந்தனம்]

(திருஷ்டாந்தம்)

இன கட மாவான் ஏகம் போல் — (கட ஆகாயமும், மகா ஆகாயமும், கடம், பிரம்மாண்டம் ஆகிய உபாதிகளின் கற்பனா திருஷ்டியில் வேறுபோல் தோற்றினும், உபாதி கற்பனை அற்ற யதார்த்த திருஷ்டி யில்) இனம் ஆகிய அதாவது ஒற்றுமை வகை யாகிய, இடங்கொடுத்தல், ஆபேக்ஷிக, அசங்க, நிர்விகாரத்துவம் முதலிய லக்ஷணங் களில் ஏகமாய் (ஒன்றாய்) இருத்தலால், கட ஆகாயமும் மகா ஆகாயமும் ஏகமாய் (ஒன்றாய்) இருத்தல் போல,

(தாஷ்டாந்தம்)

இன வியட்டி சான்று நானும், சமட்டி சான்று அது ஆம் பிரமமும் ஏகம் — (வியட்டி சாட்சி அறிவு ஆகிய நானும், சமட்டி சாட்சி அறிவு ஆகிய பிரமமும் அவித்தை மாயை ஆகிய உபாதிகளின் கற்பனா திருஷ்டி யில் வேறுபோல் தோற்றினும், உபாதி கற்பனை அற்ற யதார்த்த திருஷ்டியில்) இனம் ஆகிய அதாவது ஒற்றுமை வகையாகிய நிர பேக்ஷிக, அசங்க, நிர்விகார, அதிஷ்டான சச்சிதானந்தம் முதலிய லக்ஷணங்களில் ஏக

மாய் (ஒன்ருய்) இருத்தலால், வியட்டியின் சாட்சி அறிவாகிய நானும், சமட்டியின் சாட்சி அறிவாகிய பிரம்மமும் ஏகம் (ஒன்று) ஆம்.

இனைய நான் பிரமம் பிரமமே நான் ஆம் — இத்தகைய வியட்டியின் சாட்சி அறிவாகிய நான் (ஆத்மா), சமட்டியின் சாட்சி அறிவாகிய பிரம்மமாய் இருக்கிறேன்; சமட்டியின் சாட்சி அறிவாகிய பிரம்மமே, வியட்டியின் சாட்சி அறிவாகிய நான் ஆக இருக்கிறேன்.

(திருஷ்டாந்தம்)

இப்பி கண்டால் வெள்ளி அழிந்து அறி அதிட்டான இப்பி அது உறல் போல் — (அதிஷ்டானமான) கிளிஞ்சிலைக் கண்டால் அதில் அத்தியாசமாக (கற்பனையாக)த் தோற்றிய வெள்ளியானது, அபவாதமாய் (கற்பனு நிவிர்த்தியாய்) ஒழிந்து, உண்மையாக அறியக்கூடிய அதன் அதிஷ்டானமான கிளிஞ்சிலாக மிஞ்சுதலை உறுதல் போல,

(தாஷ்டாந்தம்)

அறிவு உரு நமைக் கண்டால் — (சர்வப் பிரபஞ்சத்தின் அதிஷ்டானமாகிய) சாட்சி அறிவோடு அபேதமான சர்வ சாட்சி அறிவு உருவமான பிரம்மம் மாத்திரம் ஆகிய நம்மை (அஞ்ஞான, சந்தேக, விபரீதங்கள் ஆகிய தடைகள் அற்ற திட அபரோக்ஷமாக) அறிந்தால்,

காணும் அசத் சட துக்க துவித — அறிபடும் அசத்து, சடம், துக்கம், துவிதம் ஆகிய லக்ஷணங்களையுடைய,

அஞ்ஞான, அத்யாச, அகக்கிரந்தி முன் அனைத்தும் அழிந்து — (வியட்டி, சமட்டியாகிய) அஞ்ஞானம், அந்நியோந்நிய அத்தியாசமாகிய அகங்காரக் கிரந்தி முதலிய சர்வப் பிரபஞ்சமும், அபவாதமாக (கற்பனு நிவிர்த்தியாக) ஒழிந்து,

அதிட்டான சச்சி தானந்த அத்வித நமது உரு உறலால் — (சர்வப் பிரபஞ்சத்தின்) அதிஷ்டானமாயும், சத்து, சித்து, ஆனந்த, அத்வைதமாயும் உள்ள சாட்சி அறிவோடு அபேதமான சர்வ சாட்சிப் பேரறிவாகிய பிரம்மவடிவ நமது சொரூபமாக மிஞ்சுதலை உறுதலால்,

அறிபடும் சருவம் பிரம நாம்	— (ஆத்மப் பிரம்ம வடிவ நாம் ஆகிய, சாட்சி அறிவோடு அபேதமான சர்வ சாட்சிப் பேரறிவினுல்) அறியப்படும் சர்வப் பிர பஞ்சமும் ஆத்மப் பிரம்மமாகிய நாமே ஆம்.

(பலம் = பிரயோஜனம்)

இத் திண் அறிவுநாள் துன்பு இல் இன்ப வீடு ஆம்	— இவ்வாறு ஆன (அகங்காரக் கிரந்தி அற்ற) நான் பிரம்மமாய் இருக்கிறேன். பிரம்மம் (அகங்காரக் கிரந்தி அற்ற) நான் ஆக இருக்கிறேன். சர்வமும் பிரம்மம் மாத்திரம் ஆகிய (அகங்காரக் கிரந்தி அற்ற) நான் ஆம். என்னும் அஞ்ஞானம், சந்தேகம், விபரீதம் ஆகிய தடைகள் அற்ற திட அபரோக்ஷ ஞானம் உற்ற நாளில் (உற்ற அக்கணத்திலேயே) சர்வதுக்க நிவிர்த்தி பரமானந்தப் பிராப்தி வடிவ மோக்ஷமாகிய பேரின்ப வீடு பெறப்படுவதாம்.

(முற்றிற்று)

